

1

ZÁHADNÉ STOPY VE VĚŽI

Ráno se Míša probudil jako první. Rodiče s Terezkou ještě spali.
„Mamííí! Tatííí!“ volal z postele ještě se zalepenýma očima.

Za chvíli vešel do pokoje tatínek. Oblečený ve velkém kostkovaném pyžamu a s rozcuchanými vlasy vypadal trochu jako strašidlo.

„Dobré ráno, prcku! Ty už jsi vzhůru? Nechceš si ještě chvilku pospat?“

„Nemůžu, mám práci!“

„Jakou práci?“ zívá nechápavě tatínek.

„Uvidíš,“ odvětil Míša a hned nato vytáhl ze skříně šedou košili akorát tak pro detektiva a batoh, co nosil do školky. Hodil do něj notýsek, přidal velkou lupu, vyhrabal i tmavý klobouček a rázně si ho nasadil na hlavu.

„Ty chceš jít ven v letním klobouku? Teď, v lednu?“ podivila se maminka, když vešla do pokoje s Terezkou v náručí. „Vždyť ti umrznou uši!“

Míša si tedy nasadil zimní čepici a klobouk narazil na ni. Detektiv je přece detektiv, nemůže vypadat jako obyčejný kluk! „Jsem připravený!“ prohlásil spokojeně.

Když potom vyšli s tátou z domu, mezi mraky prosvítaly ostré paprsky slunce. Vzduch po dešti svěže voněl a pod stromy roztávaly poslední fleky špinavého sněhu. Míša cestou pozorně pátral po okolí.